

TV MAGAZÍN

1. V létě stihnu divadlo i rodinu

15.04.2024 TV magazín - Jiří Landa,
strana: 18 rubrika: Setkání

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadlo (2); moravskoslezském (2); Národním (2); Herec; Ndm; Ostravě

PETR PANZENBERGER V seriálu Stíny v mlze Petr Panzenberger ztvárňuje kriminalistu Jarka Kucharčíka, ve Studiu Kamarád zase jeho hlasem promlouvá Hary Šoumen. **Herec** žije v **Ostravě**, kde hraje v **Národním divadle moravskoslezském**, ale momentálně ho nejvíce zaměstnávají jeho dvě děti.

Je postava Jarka Kucharčíka ve druhé sérii Stínů v mlze něčím jiná?

Ve druhé řadě nosím hezčí oblečení, mám i nové auto, takže si Jarek zřejmě finančně polepšil, i když to v seriálu neřešíme. (smích) Ohledně jeho rodinného života se ví málo. Má manželku a dvě dcery. Moje linka je jen okrajová, Jarek pomáhá zjišťovat informace dvěma hlavním vyšetřovatelům, které hrají Petra Špalková a Jiří Vyorálek. Vždycky jsme si ale dělali na place legraci, že je Jarkova žena taková paní Columbová. Jen se o ní mluví, ale nikdy není vidět. Ale pozor, i v tomto směru dojde ve druhé sérii k posunu. Tentokrát s ní budu mluvit po telefonu.

- Jaké cesty vás k seriálu přivedly?

Režisér Radim Špaček shodou okolností točil v Komorní scéně Aréna, kde jsem byl tehdy v angažmá, divadelní inscenaci Smíření. Pořizoval divadelní záznam filmovým způsobem, přenesl ji do exteriérů v přírodě. Tehdy si zřejmě všiml, že bych se mu do postavy Jarka hodil.

- V jakých oblastech Ostravy jste druhou sérii natáčeli?

Například ve spoustě starých továrních hal, některé jsou ještě v provozu, jiné už léta nefungují. Vždycky je skvělé se dostat do míst, kam se jinak nemáte možnost podívat. Točilo se také v hlučínské Štěrkovně, kterou mám moc rád. Objel jsem si tedy v regionu mimo jiné i místa, kam si chodím v létě odpočinout a relaxovat.

- Byl jste se někdy jako havířský rodák podívat v nějakém dole?

Jen v uhelných slojích na Landeku v Ostravě, což ale není o tom, že byste sjel výtahem pár kilometrů pod zem. Nikdy jsem nesfáral. Jako děti jsme se ale kolem šachet pohybovali u babičky, která žila v Horní Suché na Karvinsku, kousek od dolů František a 9. květen, které byly propojeny kolejnicemi, po nichž se vozilo uhlí. Pokud nebyl u vláčku zrovna hlídač, s kamarádem jsme do něj naskakovali a projížděli se až k dolu, kde jsme zase rychle seskočili, aby nás nikdo neviděl. Míhl jsem se také ve dvoudílném filmu Dukla 61, který se v Ostravě natáčel. Hrál jsem opilého horníka, za kterého nakonec zaskočí hlavní postava, která pak v dole zahyne. Tehdy jsem se tedy dostal jen do důlních šaten, kde moji postavu kvůli opilosti poslali domů. Původně jsem měl mít v Dukle větší roli a sfárat pod zem, jenže mi nevyšly termíny s divadlem. Režisér mi proto dal aspoň tuto roličku opilce.

- Co jste točil naposledy?

Sérii Studna pro Voyo, která vzniká podle jednoho z dílů seriálu Třicet případů majora Zemana. Jde o rozepsaný příběh popisující dění od samého začátku až do toho šíleného konce. Hraju estébáka, tedy zase policajta, ale tentokrát z jiného režimu. (smích)

- Už roky jste spojený se Studiem Kamarád, kde máte hned dvě úlohy. Zprv od roku 2016 namlouváte po Jiřím Císlerovi, posléze Martinu Dejdarovi a Tomáši Pavelkovi postavičku Haryho Šoumena. Jak k tomuto angažmá došlo?

Když Česká televize vyhlásila na tuto postavičku konkurz, zavolal mi Marek Němec, který se na Studiu Kamarád podílí, jestli bych o něco takového neměl zájem. Znali jsme se z ústeckého Činoherního studia, on tehdy akorát odcházel do Prahy, já do souboru přicházel. Marek mě doporučil s tím, že bych se prý se svým fajným hlasem na roli Haryho hodil. Řekl mi, ať čekám pozvání na casting. A ono to vyšlo.

- Jak takový konkurz probíhá?

Poslali mi tři videa, abych si naposlouchal, jak Hary zní, když je veselý, smutný nebo žoviální, kdy květnatě vypráví své nejrůznější historky. Komise jen víceméně poslouchala, jak dané repliky říkám, dávali mi k nim připomínky, po nichž jsem je na jejich žádost zopakoval. Za nějaký čas mi zavolali, že mě berou.

- Přiblížil byste nám natáčení ve studiu?

Probíhá simultánně. Sedíme s texty u obrazovek, před námi pracují černodivadelní loutkáři s muppety (muppet je postavička mezi loutkou a plyškem, jejím typickým rysem jsou otevírací ústa, která se ovládají rukou vloženou dovnitř loutky – pozn. red.) a my zároveň s nimi postavy ihned namlouváme. Pokud není zbytlí a termínově to někomu z herců nevychází, dialogy se dodávají ve studiu, což se ale děje jen v opravdu výjimečných případech. Spíše se při podobných potížích narychlo přepisuje scénář a dialog se dá do úst postavičky, jejíž "dabér" je k dispozici. Když jsem přišel do Studia Kamarád poprvé, připadal jsem si jako malé dítě. Poprvé jsem viděl naživo Mufa, který spolu s Harym Šoumenem patřil k mým dvěma idolům z dětství. Byli to pro mě tehdy dva největší borci.

- Druhou úlohou ve Studiu Kamarád je hraná postava lovce Jeana Paula Polapila...

... která je psaná trochu na způsob slavného lovce Pampaliniho. Vzpomínáte si na něj? Mluví ve verších, je rádoby Francouz, ale strašný moták, plete si směry, neví, kde je levá a pravá. Mají se rádi s tetou Pipetou, kterou hraje Lucka Pernetová, máme tam dokonce vztah. Pipeta ho tahá z průšvihů, on se jí někdy možná až přehnaně snaží vyznávat lásku. Je to myslím vtipně psané, děti na to hezky reagují.

- Není trochu adrenalin jezdit cestu Praha–Ostrava a spoléhat se na dráhy?

Je! Někdy totiž musím jet ve dvě ráno, protože se po večerním představení z Ostravy do Prahy nedostanu. Žádné takové spojení léta neexistuje. V šest ráno tedy bývám v Praze a v sedm mohu začít točit. Už se mi také stalo, že měl vlak čtyři sta minut zpoždění, tak jsem sedl v Praze do auta a v největším lijáku pádil do Ostravy autem. Nakonec jsem přijel jen s hodinovým zpožděním. Někdy to bývá opravdu dobrodružné.

- V **Národním divadle moravskoslezském** máte krátce po premiéře Shakespearovy hry Richard III., v níž hrajete titulní roli. Jak v sobě herec hledá čistokrevné zlo?

Tahle role pro mě byla tak trochu snem. Už jednou jsem měl Richarda hrát v ústeckém Činoheráku, ale nakonec z něj sešlo kvůli problémům s magistrátem, který chtěl divadlo zrušit. Nakonec jsem i trochu rád, možná jsem tehdy ještě nebyl na takovou úlohu úplně zralý. Jak člověk stárne, založí rodinu, začne mít i jiný pohled na zlo kolem. Nyní jsem už byl vyhranější a dokázal všechno lépe "umyslet". Do podobného člověka se ale nedá úplně vcítit. Jde o opravdu chodící zlo, které se nerozpakuje před ničím. Je naprosto bezpáteří, není v něm nic než touha po moci.

- Jde o velmi náročný text, jak se vám učil?

Strašně! Vždy dvě hodiny před začátkem zkoušek jsem byl v divadle, opakoval si texty, ale lezly mi do hlavy špatně. Věnoval jsem tomu i hodně domácí přípravy. Navíc nám odpadlo deset zkoušek kvůli nemocem, pak jsem ulehl se zánětem plic i já. Musel jsem týden poctivě ležet v posteli. V textu jsem měl ještě týden před premiérou pěkné díry, ale během generálek do sebe všechno nějak zapadlo a já to dal bez problémů. Možná se tělo díky zodpovědnosti před premiérou nakopne na maximum a mysl s pamětí začnou fungovat na jiné bázi. Naštěstí. (smích) Se Shakespearem se budu potkávat i v létě. V Ostravě nazkoušíme v rámci Letních shakespearovských slavností komedii Večer tříkrálový, se kterou budeme hostovat v Praze i Brně. V předchozích letech se mi do práce přes prázdniny nechtělo, raději jsem se věnoval dětem (synu Jáchymovi je necelých pět let a dcerce Adince bude zanedlouho rok – pozn. red.). Ale letos termíny hraní vycházejí tak ideálně, že si stihnu nejen zahrát divadlo, ale pořádně si užít i děti. To je ta nejlepší kombinace.

ČT1

22. 4. 20.10

Stíny v mlze II

ČT D

21. 4. 7.30

Studio Kamarád

foto ČT, Facebook a **Ndm.cz**

Vraždy v kruhu

Hrana zlomu

Divadelní představení Richard III.

Petr s partnerkou

PETR PANZENBERGER

V seriálu *Stíny v mlze* Petr Panzenberger ztvárňuje kriminalistu Jarka Kucharčíka, ve Studiu Kamarád zase jeho hlasem promlouvá Hary Šoumen. Herec žije v Ostravě, kde hraje v Národním divadle moravskoslezském, ale momentálně ho nejvíce zaměstnávají jeho dvě děti.

J e postava Jarka Kucharčíka ve druhé sérii *Stínů v mlze* něčím jiná?

Ve druhé řadě nosím hezčí oblečení, mám i nové auto, takže si Jarek zřejmě finančně polepsil, i když to v seriálu neřešíme. (smích) Ohledně jeho rodinného života se ví málo. Má manželku a dvě dcery. Moje linka je jen okrajová, Jarek pomáhá zjišťovat informace dvěma hlavním vyšetřovatelům, které hrají Petra Špalková a Jiří Vyoralék. Vždycky jsme si ale dělali na place legraci, že je Jarkova žena taková paní Columbová. Jen se o ni mluví, ale nikdy není vidět. Ale pozor, i v tomto směru dojde ve druhé sérii k posunu. Tentokrát s ní budu mluvit po telefonu.

Jaké cesty vás k seriálu přivedly?

Režisér Radim Špaček shodou okolností točil v Komorní scéně Aréna, kde jsem byl tehdy v angažmá, divadelní inscenaci Smíření. Pořizoval divadelní záznam filmovým způsobem, přenesl ji do exteriéru v přírodě. Tehdy si zřejmě všiml, že bych se mu do postavy Jarka hodil.

V jakých oblastech Ostravy jste druhou sérii natáčeli?

Například ve spoustě starých továrních hal, některé jsou ještě v provozu, jiné už léta nefungují. Vždycky je skvělé se dostat do míst, kam se jinak nemáte možnost podívat. Točilo se také v hlučinské Štěrkovně, kterou mám moc rád. Objel jsem si tedy v regionu mimo jiné i místa, kam si chodím v létě odpočinout a relaxovat.

Byl jste se někdy jako haviřský roďák podívat v nějakém dole?

Jen v uhelných slojích na Landeku v Ostravě, což ale není o tom, že byste sjel výtahem pár kilometrů pod zem. Nikdy jsem nesfáral. Jako děti jsme se ale kolem šachet pohybovali u babičky, která žila v Horní Suché na Karvinsku, kousek od dolů František a 9. květen, které byly propojeny kolejnicemi, po nichž se vozilo uhlí. Pokud nebyl u vláčku zrovna hlídač, s kamarádem jsme do něj naskakovali a projížděli se až k dolu, kde jsme zase rychle seskočili, aby nás nikdo neviděl. Míhl jsem se také ve dvoudílném filmu *Dukla 61*, který se v Ostravě natáčel. Hrál jsem opilého horníka, za kterého nakonec zaskočí hlavní postava, která pak v dole zahyne. Tehdy jsem se tedy dostal jen do důlních šaten, kde moji postavu kvůli opilosti poslali domů. Původně jsem měl mít v *Dukle* větší roli a sfákat pod zem, jenže mi nevyšly termíny s divadlem. Režisér mi proto dal aspoň tuto roličku opilce.

Co jste točil naposledy?

Sérii *Studna pro Voyo*, která vzniká podle jednoho z dílů seriálu *Třicet případů majora Zemana*. Jde o rozepsaný příběh popisující dění od samého začátku až do toho šíleného konce. Hraju estébáka, tedy zase policajta, ale tentokrát z jiného režimu. (smích)

Už roky jste spojený se Studiem Kamarád, kde máte hned dvě úlohy. Zaprvé od roku 2016 namlouváte po Jiřím Císlarovi, posléze Martinu Dejdarovi a Tomáši Pavelkovi postavičku Haryho Šoumena. Jak k tomuto angažmá došlo?

Když Česká televize vyhlásila na tuto postavičku konkurz, zavo-

V létě stihnou divadlo i rodinu

Stíny v mlze II

Vraždy v kruhu

Hrana zlomu

lal mi Marek Němec, který se na Studiu Kamarád podílí, jestli bych o něco takového neměl zájem. Znali jsme se z ústeckého Činoherního studia, on tehdy akorát odcházel do Prahy, já do souboru přicházel. Marek mě doporučil s tím, že bych se prý se svým fajným hlasem na roli Haryho hodil. Rekl mi, ať čekám pozvání na casting. A ono to vyšlo.

Jak takový konkurz probíhá?

Poslali mi tři videa, abych si naposlouchal, jak

Druhou úlohou ve Studiu Kamarád je hráná postava lovce Jeana Paula Polapila...

... která je psaná trochu na způsob slavného lovce Pampaliniho. Vzpomínáte si na něj? Mluví ve verších, je rádoby Francouz, ale strašný moták, plete si směry, neví, kde je levá a pravá. Mají se rádi s tetou Pipetou, kterou hraje Lucka Pernetová, máme tam dokonce vztah. Pipeta ho tahá z průšvihů, on se jí někdy možná až přehnaně snaží vyznávat lásku. Je to myslím vtipně psané, děti na to hezky reagují.

člověk stárne, založí rodinu, začne mít i jiný pohled na zlo kolem. Nyní jsem už byl vyhranější a dokázal všechno lépe „umyslet“. Do podobného člověka se ale nedá úplně vcítit. Jde o opravdu chodící zlo, které se nerozpakuje před ničím. Je naprosto bezpáteří, není v něm nic než touha po moci.

Jde o velmi náročný text, jak se vám učil?

Strašně! Vždy dvě hodiny před začátkem zkoušek jsem byl v divadle, opakoval si texty, ale

Háry zní, když je veselý, smutný nebo žoviální, kdy květnaté vypráví své nejrůznější historky. Komise jen víceméně poslouchala, jak dané repliky říkám, dávali mi k nim připomínky, po nichž jsem je na jejich žádost zopakoval. Za nějaký čas mi zavolali, že mě berou.

Přiblížil byste nám natáčení ve studiu?

Probíhá simultánně. Sedíme s texty u obrazovky před námi pracují čemodivadelní loutkáři s muppety (muppet je postavička mezi loutkou a plyškem, jejím typickým rysem jsou otevírací ústa, která se ovládají rukou vloženou dovnitř loutky – pozn. red.) a my zároveň s nimi postavy ihned namalujeme. Pokud není zbylí a termínové to někomu z herců nevychází, dialogy se dodávají ve studiu, což se ale děje jen v opravdu výjimečných případech. Spíš se při podobných potížích narychlo přepisuje scénář a dialog se dá do úst postavičce, jejíž „dabér“ je k dispozici. Když jsem přišel do Studia Kamarád poprvé, připadal jsem si jako malé dítě. Poprvé jsem viděl naživo Muřta, který spolu s Hárym Soumenem patří k mým dvěma idolům z dětství. Byli to pro mě tehdy dva největší borci.

Není trochu adrenalin jezdit cestu Praha–Ostrava a spoléhat se na dráhy?

Je! Někdy totiž musím jet ve dvě ráno, protože se po večerním představení z Ostravy do Prahy nedostanu. Žádné takové spojení léta neexistuje. V šest ráno tedy bývám v Praze a v sedm mohu začít točit. Už se mi také stalo, že měl vlak čtyři sta minut zpoždění, tak jsem sedl v Praze do auta a v největším lijáku pádlil do Ostravy autem. Nakonec jsem přijel jen s hodinovým zpožděním. Někdy to bývá opravdu dobrodružné.

V Národním divadle moravskoslezském máte krátce po premiéře Shakespearovy hry Richard III., v níž hrajete titulní roli. Jak v sobě herec hledá čistokrevné zlo?

Tahle role pro mě byla tak trochu snem. Už jednou jsem měl Richarda hrát v ústeckém Cinoheráku, ale nakonec z něj sešlo kvůli problémům s magistrátem, který chtěl divadlo zrušit. Nakonec jsem i trochu rád, možná jsem tehdy ještě nebyl na takovou úlohu úplně zralý. Jak

lezly mi do hlavy špatně. Věnoval jsem tomu i hodně domácí přípravu. Navíc nám odpadlo deset zkoušek kvůli nemocem, pak jsem ulehl se zánětem plic i já. Musel jsem týden poctivě ležet v posteli. V textu jsem měl ještě týden před premiérou pěkné díry, ale během generálek do sebe všechno nějak zapadlo a já to dal bez problémů. Možná se tělo díky zodpovědnosti před premiérou nakopne na maximum a mysl s paměti začnou fungovat na jiné bázi. Naštěstí. (smích) Se Shakespearem se budu potkávat i v létě. V Ostravě nazkoušíme v rámci Letních shakespearovských slavností komedii Večer tříkrálový, se kterou budeme hostovat v Praze i Brně. V předchozích letech se mi do práce přes prázdniny nechtělo, raději jsem se věnoval dětem (synu Jáchymovi je nečelých pět let a dcerce Adince bude zanedlouho rok – pozn. red.). Ale letos termíny hraní vycházejí tak ideálně, že si stihnu nejen zahrát divadlo, ale pořádně si užít i děti. To je ta nejlepší kombinace.

Jiří Landa, foto ČT, Facebook a Ndm.cz

« zpět na začátek